

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WL I OPK

AWNE

~~Do użytku służbowego~~

ASG WP wewn. 3805/84

Egz. nr 1

Kpt. dypl. inż. Marek MASTALERZ

ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁALNOŚCI SKŁADNICZY SPRZĘTU LOTNICZO-TECHNICZNEGO KORPUSU OPK

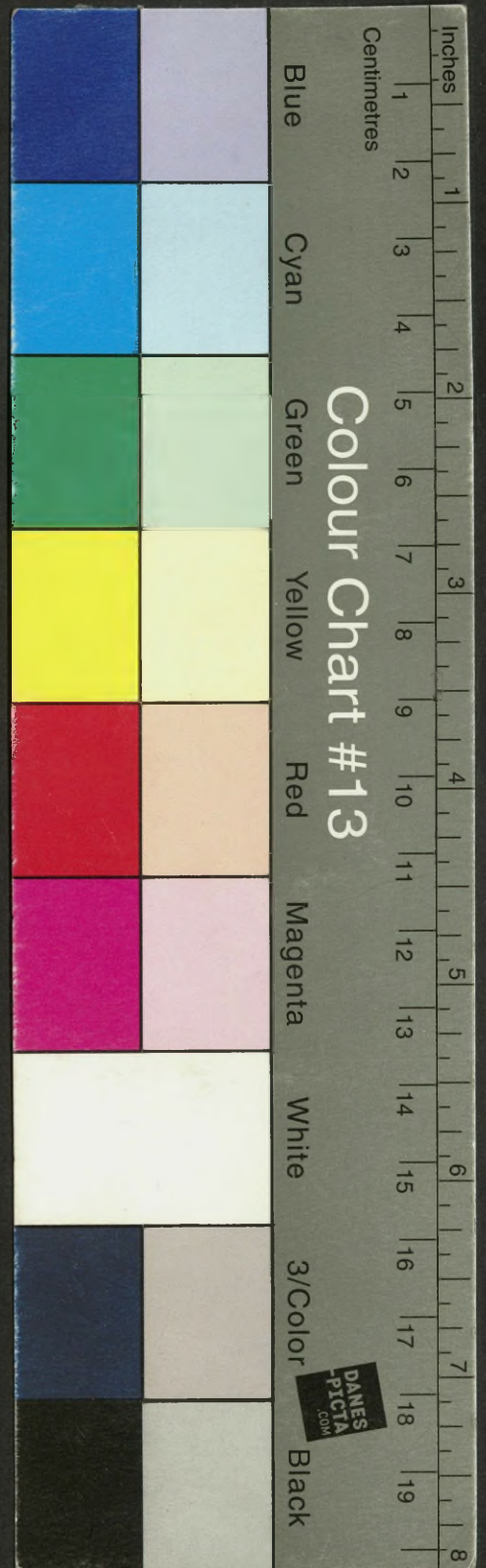
Skrypt

47497

WARSZAWA

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WL I OPK

AWNE

~~Do czytania~~
~~sluzbowo~~

ASG WP wewn. 3805/84

Egz. nr

Kpt. dypl. inż. Marek MASTALERZ

ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁALNOŚCI SKŁADNICZY SPRZĘTU LOTNICZO-TECHNICZNEGO KORPUSU OPK

Skrypt

47497

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
~~PRZEKLASYFIKOWANO~~

Protokół Nr 54305
SZYBKOŚĆ DZIAŁ WOJSK LUTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW WL I OPK

ASG WP wewn.3805/84

~~PRZEKLASYFIKOWANO~~

JAWNE

Do użytku
slużbowego
Egz. Nr 1

ZATWIERDZAM
SZEFE KATEDRY
TAKTYKI TYŁÓW WL I OPK

~~PRZEKLASYFIKOWANO~~
Protokół Nr 12657

płk doc.dr hab.Mieczysław CHAMERA

kpt.dypl.inż. Marek MASTALERZ

ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁALNOŚCI
SKŁADNICZY SPRZĘTU LUTNICZO-TECHNICZNEGO
KORPUSU OPK

Skrypt

WARSZAWA

1984 r.

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
I. PRZEZNACZENIE, ZADANIA, STRUKTURA ORGANIZACYJNA SKŁADNICY SPRZĘTU LOTNICZO-TECHNICZNEGO KORPUSU OPK	3
1. Przeznaczenie i zadania składnicy	3
2. Struktura organizacyjna składnicy i podległość organi- zacyjno-funkcjonalna	4
3. Rozmieszczenie składnicy	5
II. OGÓLNE ZASADY ORGANIZACJI PRACY SKŁADNICY W WARUNKACH POŁOWYCH	9
III. OGÓLNE ZASADY ORGANIZACJI WYPROWADZANIA SSSLT KORPUSU OPK	10
1. Wymagania dotyczące terenu, na który planowane jest wyprowadzenie składnicy	11
2. Rekonesans rejonu rozmieszczenia składnicy	13
3. Siły i środki biorące udział w wyprowadzeniu składnicy ..	15
4. Organizacja załadowania, przewozu i wyładowania przewo- zonych środków materiałowych	16
IV. ORGANIZACJA OBRONY I UCHRONY SKŁADNICY	18
V. ORGANIZACJA DOWODZENIA I ŁĄCZNOŚCI	20
ZAKOŃCZENIE	24
BIBLIOGRAFIA	24
<u>ZAŁĄCZNIKI:</u>	
Nr 1 - Struktura organizacyjna SSSLT KOPK,	25
Nr 2 - Rozmieszczenie SSSLT KOPK w stosunku do oddziałów zaopatrywanych /wariant/.	26
Nr 3 - Rozsrodkowanie SSSLT KOPK /1/ - wariant.	27
Nr 4 - Rozsrodkowanie SSSLT KOPK /2/ - wariant.	28
Nr 5 - Schemat drogi marszu podczas wyprowadzania SSLT w rejon zapasowy.	29
Nr 6 - Schemat organizacji łączności przewodowej i radiowej SSLT KOPK /wariant/.	30
Nr 7 - Układ /główne punkty/ zarządzenia na wyprowadzenie składnicy na polowy system bazowania.....	31

W S T Ę P

Zaopatrywanie wojsk w środki materiałowe ze składów i baz zaopatrzenia w warunkach współczesnej wojny jest problemem niezmiernie ważnym, bowiem zapasy zgromadzone i przechowywane w oddziałach lotniczych mogą zabezpieczyć działania bojowe zaledwie przez kilka - kilkanaście dni. W tej sytuacji decydującą rolę i znaczenie w zapewnieniu ciągłości działań będą miały zawczasu zgromadzone, odpowiednio rozśrodkowane i urzutowane środki materiałowe. W korpusie OPK źródłem uzupełniającym w środki materiałowe poszczególne oddziały lotnicze jest Składnica Sprzętu Lotniczo-Technicznego /SSLT/.

Z rodzajów wojsk wchodzących w skład Korpusu OPK, na czołowe miejsce wysuwa się lotnictwo myśliwskie wyposażone w dużą ilość różnorodnego sprzętu bojowego oraz zużywające stosunkowo dużą ilość środków materiałowych. Biorąc pod uwagę powyższe, w składnicy Korpusu OPK gromadzi się i przechowuje tylko sprzęt i środki materiałowe przeznaczone dla potrzeb lotnictwa, o czym mówi już sama nazwa składnicy.

Skrypt ten przeznaczony jest dla słuchaczy i kadry Akademii Sztabu Generalnego w procesie dydaktycznym. W treści swej obejmuje on ogólne zasady pracy SSLT. Nie wyczerpuje on całkowicie problematyki dotyczącej organizacji i pracy składnicy, ponieważ w praktyce wymaga uzależnienia aktualnej sytuacji bojowej i warunków istniejących w każdym korpusie OPK. Materiał zawarty w skrypcie ma pomóc w zgłębianiu tej problematyki przez słuchaczy i zainteresowane osoby w ASG WP.

1. PRZEZNACZENIE, ZADANIA, STRUKTURA ORGANIZACYJNA SKŁADNICY SPRZĘTU LOTNICZO-TECHNICZNEGO KORPUSU OPK

1. Przeznaczenie i zadania składnicy

SSLT korpusu OPK przeznaczona jest do gromadzenia, przechowywania, konserwacji i wydawania oddziałom lotniczym środków materiałowych i sprzętu niezbędnych w procesie utrzymania gotowości bojowej samolotów i zabezpieczenia ciągłości działań bojowych lotnictwa korpusu OPK.

- Do zasadniczych zadań realizowanych przez składnicę zaliczamy:
- przyjmowanie sprzętu i środków materiałowych specjalnego przeznaczenia dostarczanych przez organa zaopatrujące;
 - utrzymywanie nakazanych ilości zapasów środków materiałowych oraz ich przechowywanie i konserwacja;
 - wydawanie sprzętu i środków materiałowych zgodnie z decyzją organów tylnych KOPK;

- prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości;
- organizowanie prac załadowczych i wyładowczych;
- organizowanie wyprzedzenia i rozśrodkowania składnicy na polowy system bazowania;
- organizowanie obrony, ochrony i maskowania składnicy;
- organizowanie dezaktywacji sprzętu i środków materiałowych w wypadku skażenia promieniotwórczego /likwidacja skutków uderzeń bronią masowego rażenia/;
- szkolenie stanu osobowego składnicy;
- studiowanie doświadczeń z organizacji pracy składnicy.

2. Struktura organizacyjna składnicy i podległość organizacyjno-funkcjonalna

SSiP korpusu OPK, pod względem ilości stanu osobowego, środków transportowych oraz magazynowanego sprzętu i środków jest składnicą wielobranżową. Wielkość poszczególnych składnic zależy jest od składu organizacyjnego danego korpusu OPK oraz rozmiaru i pojemności obiektu na terenie którego jest rozmieszczona.

Niezależnie od składu organizacyjnego korpusu OPK i pojemności obiektu, składnica składa się z :

- kierownictwa składnicy;
- sekcji ogólnej;
- magazynów;
- kwatermistrzostwa.

Struktura organizacyjna składnicy korpusu OPK została dostosowana do zadań jakie wykonuje zarówno w czasie pokoju, jak i podczas działań wojennych /struktura organizacyjna SSiP - jak załącznik nr 1/.

K i e r o w n i k s k ł a d n i c y podlega zastępcy dowódcy korpusu OPK ds. techniki i zaopatrzenia. Organizuje i kieruje on działalnością wszystkich komórek wchodzących w skład składnicy. Po linii fachowej poszczególne komórki składnicy podlegają szefom służb i wydziałów służb techniki i zaopatrzenia korpusu OPK.

S e k c j a o g ó l n a spełnia funkcję sztabu składnicy. Do zasadniczych zadań tej sekcji należy:

- planowanie i organizowanie zasadniczych przedsięwzięć oraz kontrola i nadzór nad ich realizacją;
- planowanie, organizowanie i koordynowanie prac wszystkich komórek w składnicy;
- organizowanie i kierowanie całokształtem szkolenia taktyczno-tyłowego i specjalistycznego;
- organizowanie kontroli i nadzoru nad pracą wszystkich komórek w składnicy;

przewodzenia ewidencji i sprawozdawczości z zakresu zagadnień organizacyjnych, szkoleniowych i materiałowych.

Per s o n e l m a g a z y n ó w p o l i t o n u w y k o z u n e n a s t ę p u j ą c e z a d a n i e z e c z y n o s c i :

- przechowywanie oraz konserwacja sprzętu i środków materiałowych;
- prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości;
- wydawanie sprzętu i środków materiałowych zgodnie z rozdzielnikiem;
- organizowanie prac załadowczych i wyładowczych.

D o z a s a d n i e c z y c h z a d a n i k w a t e r m i s t r z o s t w p n a l e ż y

- zabezpieczenie gospodarczo-bytowe stanu osobowego składnicy;
- prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości;
- nadzór nad eksploatacją transportu samochodowego niezbędnego dla funkcjonowania składnicy.

W i e l k o ś ć p r z e c h o w y w a n y c h z a p a s ó w ś r o d k ó w m a t e r i a ł o w y c h w s k ł a d n i c y s p r z ę t u l o t n i c z o - t e c h n i c z n e g o o k r e ś l a d o w ó d c a k o r p u s u O P K n a p o d s t a w i e w y t y c z n y c h w t y m z a k r e s i e o t r z y m a n y c h z b u d ż e t u W O P K .

W w a r u n k a c h p o k o j o w y c h w p o s z c z e g ó l n y c h o k r e s a c h z a p a s t e n m o ż e b y ć r ó ż n y . W z a l e ż n o ś c i o d r o d z a j u ś r o d k ó w m a t e r i a ł o w y c h , m o g a t o b y ć i l o ś c i z a b e z p i e c z a j ą c e p o t r z e b y w g r a n i c a c h o d k i l k u d o k i l k u n a s t u i w i ę c e j d n i d z i a ł a n b o j o w y c h l o t n i c t w a k o r p u s u O P K .

Ś r e d n i o s k ł a d n i c a p o s i a d a w p o c z ą t k o w y m o k r e s i e w o j n y n a s t ę p u j ą c ą i l o ś ć ś r o d k ó w m a t e r i a ł o w y c h :

- pocisków lotniczych "P-P" samonaprowadzających na 3-4 dni działań bojowych /składnica przechowuje je tylko wtedy gdy zapewnione są warunki do ich utrzymywania - odpowiednia temperatura pomieszczeń wilgotność/;
- pocisków lotniczych "P-P" niekierowanych na 2-3 dni działań bojowych;
- paliw lotniczych na 3-4 dni działań bojowych;
- tlenu lotniczego na 3-4 dni działań bojowych;
- materiałów i części zamiennych na 10-15 dni działań bojowych.

O g ó l n y t o n a ż ś r o d k ó w m a t e r i a ł o w y c h w s k ł a d n i c y w y n o s i o k o ł o 800-1500 ton.

3. Rozmieszczenie składnicy

S k ł a d n i c a s p r z ę t u l o t n i c z o - t e c h n i c z n e g o k o r p u s u O P K w o z a s i e p o k o j u r o z m i e s z c z o n a j e s t n a j e z ę c i e j w p o w n e j o d l e g ł o ś c i o d m i e j s c o w o ś c i , w y k o r z y s t a j ą c o b i e k t y s t a n e d o p r z e c h o w y w a n i a s p r z ę t u i ś r o d k ó w m a t e r i a ł o w y c h . S S I F w p r z y p a d k u r o z p o c z ę c i a d z i a ł a n b o j o w y c h , r o z s ą r o d k o w u j e s w e s i ł y i ś r o d k i m a t e r i a ł o w e p r o w a d z a j ą c o k o ł o 50% t y c h ś r o d k ó w w w a r u n k i p o l o w e n a o d l e g ł o ś ć o k o ł o 30-50km

/załącznik nr 2/ od stałego miejsca rozmieszczenia. Zależy to niewątpliwie od konkretnych warunków i aktualnych możliwości.

Rozmieszczenie części sił i środków składnicy w warunkach polowych przedstawiono w załączniku nr 3.

Nie można wykluczyć i takiej możliwości, że w razie konieczności, składnica zmuszona będzie wyprowadzić wszystkie swoje siły i środki na polowy system bazowania. Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku podczas rozmieszczania składnicy powinny być przestrzegane następujące zasady:

- rozmieszczać składnicę w rejonach małych osiedli lub miast, które nie stanowiłyby opłacalnych celów uderzeń dla przeciwnika;
- rejon rozmieszczenia składnicy powinien zapewnić przynajmniej minimum wymogów maskowania i rozśrodkowania;
- miejsce rozmieszczenia składnicy powinno zapewnić jak najkrótsze ramię dowozu do poszczególnych oddziałów lotniczych korpusu OPK;
- rozmieszczać składnicę w rejonie, w którym istnieją dobre drogi dojazdowe, jest stacja kolejowa/bocznicą/ z rampami umożliwiającymi organizowanie załadunku i wyładunku sprzętu oraz środków materiałowych.

Dwie pierwsze zasady będą posiadały duże znaczenie, szczególnie w wypadku niespodziewanego rozpoczęcia wojny, kiedy brak będzie czasu na wyprowadzenie składnicy spod zagrożenia. Mogą one uchronić składnicę od uderzeń jądrowych ze strony przeciwnika szczególnie w pierwszym ataku.

W warunkach pokojowych czynniki obiektywne niejednokrotnie nie pozwalają przestrzegać wszystkich wyżej wymienionych zasad rozmieszczenia składnicy, lecz powinno się dążyć do ich realizacji.

Bardzo ważnym zagadnieniem podczas rozmieszczania składnicy jest zachowanie odpowiedniego jej wewnętrznego rozśrodkowania, w którym wydziela się następująco strefy:

- przechowywania;
- administracyjno-gospodarcze;
- przyjmowania środków materiałowych;
- wydawania środków materiałowych;
- wyczekiwania transportu;
- formowania kolumn samochodowych;
- zakwaterowania stanu osobowego.

S t r e f a p r z e c h o w y w a n i a - jest zasadniczą częścią terenu, na którym znajdują się magazyny. Poszczególne branżowe magazyny w tej strefie, powinny być oddalone od siebie co najmniej 500-600 m. Jeśli istnieją trudności z adaptacją odpowiedniego terenu, to sprzęt i środki materiałowe poszczególnych magazynów mogą być przechowywane w wykopach i ukryciach ziemnych. Wówczas odległość między magazynami

można zmniejszyć do 300-400 m, a w terenie pofałdowanym nawet do 250-300 m. Odległości te nie dotyczą jednak magazynu rakiet i amunicji lotniczej, który od pozostałych magazynów i innych obiektów składnicy powinien być oddalony około 1200-1500 m. Ponadto stosy amunicji powinny być na terenie magazynu odpowiednio rozśrodkowane a pojemność stosów nie powinna przekraczać 2-3 wagonów.

Strefa administracyjno-gospodarcza jest rozmieszczona w odległości nie bliższej jak 500-600 m od strefy przechowywania. Strefa ta powinna być urządzona w miarę możliwości w zabudowie o charakterze stałym, a w wypadku jej braku, w namiotach. Rozmieszcza się w niej wszystkie stanowiska i komórki pracy tj. kierownictwo składnicy, sekcję ogólną, kierowników magazynów, kwatermistrzostwo.

Strefa przyjmowania środków materiałowych - można ją wyznaczać w dwóch miejscach. Jedną do przyjmowania środków materiałowych z transportu kolejowego, wyznaczaną w miejscu rozładowania przy stacji kolejowej lub booznicy, a drugą strefę do przyjmowania środków materiałowych z transportu samochodowego, którą wyznacza się w odległości 200-300 m od rejonu przechowywania. W strefie tej należy dokonać jedynie wstępnego przyjęcia środków materiałowych oraz dokonać podziału transportu wg rodzajów przywiezionego sprzętu, który pod eskortą personelu składnicy odprowadza się do poszczególnych magazynów w celu rozładowania.

Strefa wydawania środków materiałowych jest wyznaczana w odległości 300-400 m od strefy przechowywania. Powinna ona posiadać odpowiednie naturalne maskowanie i dobry dojazd. Środki materiałowe powinny być dowożone do strefy wydawania transportem składnicy, uniemożliwiając w ten sposób wjazd do strefy osobom postronnym. Jednak w warunkach braku możliwości dowozu środków materiałowych do strefy wydawania w ramach składnicy, wydawanie może być dokonywane na transport odbiorcy bezpośrednio z magazynów. W tej sytuacji strefę wydawania stanowią będą poszczególne magazyny.

Strefa wyczekiwania transportu jest wyznaczana w odległości 600-700 m od strefy wydawania /lub przechowywania/ w terenie zapewniającym dobre maskowanie. W przypadku braku naturalnego maskowania, w rejonie tym wykonuje się ukrycia /wykopy/ zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i dla ludzi. W strefie tej pojazdy mechaniczne oczekują na wjazd do strefy wydawania środków materiałowych.

Strefa formowania kolumn samochodowych wyznaczana jest w odległości około 800-1000 m od strefy wydawania. Takich stref może być dwie, pod warunkiem, że będą przynajmniej dwie przeciekne drogi wyjazdowe ze strefy wyczekiwania /bądź przechowywa-

nia/. Strefę taką stanowić może jedna z dróg w rejonie składnicy, która posiada dobre warunki naturalnego maskowania /zadrzewienia/. W strefie tej zatrzymują się pojazdy mechaniczne po opuszczeniu strefy wydawania i tam formują kolumny samochodowe.

W przypadku mniejszej ilości pojazdów mechanicznych po załatwieniu wszystkich formalności w strefie wydawania nie zatrzymując się w strefie formowania kolumn udają się bezpośrednio na trasę marszu.

S t r e f a z a k w a t e r o w a n i a s t a n u o s o b o - w e g o wyznaczana jest w odległości 1-2 km od strefy przechowywania. Do zakwaterowania wykorzystuje się istniejące zabudowania /osiedla/ nie zamieszkałe, bądź zamieszkałe przez ludność cywilną. W przypadku braku możliwości wykorzystania zabudowań, wypozynek dla stanu osobowego składnicy organizuje się w namiotach. W tej sytuacji odległość strefy zakwaterowania może być przybliżona do strefy przechowywania i znajdować się w rejonie strefy administracyjno-gospodarczej. Zakwaterowanie pododdziału ochrony składnicy powinno być zorganizowane w pobliżu wartowni w rejonie strefy administracyjno-gospodarczej.

Warianty wewnętrznego rozródowania SSLT mogą być różne, a wpływ na to mają następujące czynniki:

- charakter oddziaływania bojowego nieprzyjaciela /szczególnie lotnictwa i grup dywersyjno-sabotażowych/;
- warunki terenowe;
- możliwości wykorzystania w danym rejonie zabudowań itp.

Aby rozródowanie składnicy spełniało swoje zadanie należy wybierać w konkretnych warunkach najlepszy wariant. W minionym okresie stosowano różne formy rozródowania - w formie kwadratu, prostokąta. Obecnie zalecane jest rozmieszczenie w układzie liniowym, zachowując między poszczególnymi elementami /strefami, magazynami/ bezpieczną odległość. Ponieważ z wyborem takiego terenu będą duże trudności, w związku z tym najbardziej prawdopodobny będzie rejon w kształcie prostokąta - o dużym wydłużeniu.

Z doświadczeń wiadomo, że istotnego znaczenia przy rozmieszczeniu składnicy nabiera fakt, czy w danym terenie istnieją zabudowania i jak są one usytuowane. Nie zawsze będzie można zachować przepisowe odległości wymagane podczas rozmieszczenia składnicy, a nierzadko zdarzyć się może, że poszczególne magazyny będą rozmieszczone w niewielkich odległościach od siebie. Z tego rodzaju ewentualności należy jednak wykluczyć magazyn amunicji lotniczej, który powinien być zawsze rozmieszczony w przepisowej odległości. Powyższe przypadki będą miały miejsce w warunkach jesienno-zimowych i zimowo-wiosennych, ponieważ duża część sprzętu, a szczególnie lotniczo-technicznego, łączności i elektrogazowe jest wrażliwa na zmianę temperatury i wilgotności, a więc muszą być zapewnione odpowiednie warunki przechowywania.

II. OGÓLNE ZASADY ORGANIZACJI PRACY SKŁADNICY W WARUNKACH POLOWYCH

Organizacja pracy składnicy w warunkach polowych nie będzie w zasadniczy sposób odbiegała od organizacji pracy w warunkach stacjonarnych /w czasie pokoju/. Niemniej jednak pewne specyficzne różnice będą występowały.

Polowy system bazowania stwarza odmienne i znacznie trudniejsze warunki pracy w porównaniu z bazowaniem w warunkach stacjonarnych. Wpływa na to duże rozśrodkowanie wewnętrzne poszczególnych magazynów i stref składnicy, jak również trudniejsze warunki przechowywania, pracy, wydawania i konserwacji środków materiałowych oraz sprzętu.

Wyznaczone pomieszczenia na magazyny powinny być odpowiednio przygotowane i urządzone, aby w czasie pracy istniała możliwość szybkiego wydawania środków materiałowych i sprzętu odbiorcom. Niezależnie od tych wymogów w każdym magazynie powinny znajdować się niezbędne przyrządy do mierzenia temperatury, określania wilgotności powietrza oraz odpowiednie instrukcje.

Sprzęt techniczny, szczególnie łączności i lotniczy oraz niektóre środki materiałowe wymagają w pomieszczeniach zachowania określonej temperatury i wilgotności. Należy w związku z tym dążyć ażeby przynajmniej najbardziej wrażliwym środkiem materiałowym i sprzętowi zapewnić przechowywanie w zabudowaniach stałych lub odpowiednich schronach zapewniających wymagane pod tym względem warunki.

Bardzo ważnym elementem pracy składnicy jest przyjmowanie a szczególnie wydawanie środków materiałowych. W porównaniu do warunków pokojowych ilości wydawanych i przyjmowanych środków będą znacznie większe, jak również proces ten będzie intensywniejszy. Wymaga to większej ilości sił i środków oraz należytej organizacji pracy.

Zgodnie z przyjętymi zasadami dowód środków materiałowych i sprzętu do oddziałów lotniczych organizuje zastępca dowódcy korpusu OPK ds. techniki i zaopatrzenia, a realizują go dowódcy pododdziałów transportowych - odpowiadając jednocześnie za jego terminowy i sprawny przebieg.

Siły i środki do prac załadowczych i wyładowczych wydziela składnica, wyznaczając każdorazowo odpowiednią ilość ludzi i sprzętu z plutonu ochrony. Pracami załadowczymi i wyładowczymi kierują wyznaczeni oficerowie /chorążowie, podoficerowie/ lub kierownicy magazynów.

Przyjmowanie środków materiałowych i sprzętu może odbywać się zarówno z transportu samochodowego jak i kolejowego. Podczas przyjmowania i wydawania środków materiałowych oraz sprzętu należy zwracać uwagę zarówno na ich ilość jak i jakość, konfrontując ten fakt z odpowiednią dokumentacją zdawczo-odbiorczą.

Transport przybywający po odbiór środków materiałowych i sprzętu powinien zatrzymać się w strefie wyczekiwania, gdzie odbywa się załadunek zasadniczych formalności związanych z wydawaniem środków materiałowych. Decyzję na wjazd do strefy wydawania wydaje kierownik sekcji ogólnej po uzgodnieniu z kierownikami magazynów, którzy do tego czasu powinni przygotować grupy załadowcze i sprzęt do załadunku. W przypadku pobierania przez odbiorców środków materiałowych ze strefy wydania, przewóz środków do tej strefy zapewnia składnica. Wydany sprzęt i środki materiałowe muszą być odpowiednio zapakowane i zabezpieczone przed uszkodzeniem w czasie przewozu. Za jakość wydanych środków materiałowych odpowiedzialni są kierownicy magazynów.

Wszystkie czynności związane z wydawaniem powinny się odbywać sprawnie nie dopuszczając do zbędnego przetrzymywania pojazdów mechanicznych w rejonie składnicy. Nadzór nad całością prac związanych z odbiorem i wydawaniem środków materiałowych oraz sprzętu sprawuje kierownik składnicy.

Podstawą do wydania z magazynów składnicy środków materiałowych i sprzętu jest decyzja dowódcy korpusu OPK lub jego zastępcy ds. techniki i zaopatrzenia /bądź innych upoważnionych osób/ wyrażona w postaci: rozdzielnika, wyciągu z planu dowozu, zlecenia /asygnaty/ lub innej uzgodnionej formie.

Bardzo ważnym elementem pracy składnicy jest również prowadzenie obowiązującej dokumentacji w zakresie ewidencji i obrotu środków materiałowych. Prawidłowe prowadzenie obowiązującej dokumentacji jest jednym z podstawowych elementów właściwego zabezpieczenia oddziałów lotniczych.

III. OGÓLNE ZASADY ORGANIZACJI WYPROWADZENIA SSIŁT KORPUSU OPK

Wyprowadzenie składnicy sprzętu lotniczo-technicznego Korpusu OPK planowane jest już w czasie pokoju w celu uniknięcia zniszczenia przez nieprzyjaciela zapasów środków materiałowych i sprzętu.

Wyprowadzenie składnicy na polowy system bazowania może być dokonane w dwóch okresach:

- w stanie zagrożenia wojennego /w wojskach OPK równoznacznego ze stanem pełnej gotowości bojowej/;
- po rozpoczęciu działań bojowych /w początkowym okresie wojny/.

Najkorzystniejszym momentem wyprowadzenia składnicy na polowy system bazowania będzie okres poprzedzający wybuch wojny z takim wyliczeniem, aby zakończenie wyprowadzenia mogło nastąpić w stanie zagrożenia lub pełnej gotowości bojowej. Wcześniejsze wyprowadzenie nie jest wskazane bowiem może zdemaskować zamiar wyprowadzenia i nowe miejsce bazowania składnicy.

W czasie wyprowadzania składnicy na polowy system bazowania winny być zachowane jak najdalej idące wymogi maskowania w celu:

- nie ujawnienia przed przeciwnikiem jakiegokolwiek przygotowań do działań bojowych;
- zachowania tajemnicy nowego miejsca bazowania składnicy;
- nie ujawniania zamiaru dowódcy korpusu OPK odnośnie ugrupowania wojsk i ich działań bojowych.

Wskazane jest, ażeby wyprowadzenie składnicy odbywało się w nocy.

Wyprowadzenie składnicy w początkowym okresie wojny organizuje się w najkrótszym czasie w celu uniknięcia niespodziewanych uderzeń przeciwnika.

Podczas wyprowadzania składnicy winny być w pierwszej kolejności wyprowadzone sprzęt i środki materiałowe najbardziej wartościowe i niezbędne do zabezpieczenia działań bojowych /samoloty, rakiety lotnicze, silniki itp./ przy zachowaniu odpowiednich proporcji wszystkich tych rodzajów środków.

W trakcie wyprowadzenia składnicy w początkowym okresie wojny na polowy system bazowania, mogą powstać trudności związane z wykorzystaniem dróg samochodowych, które będą niszczone przez nieprzyjaciela oraz z intensywniejszym oddziaływaniem nieprzyjaciela na kolumny samochodowe, węzły dróg, obiekty tyłowe, a także działaniem grup dywersyjno-rozpoznawczych. Okres ten jest bardzo niekorzystny dla wykonania tego zadania.

Wyprowadzenie składnicy na polowy system bazowania przeprowadza się na podstawie rozkazu dowódcy wojsk OPK lub jego zastępcy ds. techniki i zaopatrzenia. Zebrane i opracowane materiały odnośnie miejsca wyprowadzenia składnicy przedstawione są poprzez odpowiednie komórki dowództwa WOPK do Sztabu Generalnego, gdzie podlegają uzgodnieniu z kompetentnymi organami władzy państwowej, a następnie zatwierdzeniu.

1. Wymagania dotyczące terenu, na który planowane jest wyprowadzenie składnicy

Wybór miejsca /rejonu/ na wyprowadzenie składnicy ma bardzo istotne znaczenie wybierając teren, należy uwzględnić wymagania taktyczne, wynikające z charakteru współczesnych działań bojowych, ugrupowania bojowego korpusu OPK, jak również uwzględnić wymagane warunki przechowywania środków materiałowych.

Teren wyznaczony na urządzenie składnicy w warunkach polowych ze względu na konieczność rozśrodkowania wewnętrznego powinien mieć stosunkowo dużą powierzchnię i odpowiednie ukształtowanie. Rozśrodkowując elementy składnicy w takim terenie, w przypadku uderzenia jądrowego, będzie

istniała większa możliwość uniknięcia zniszczenia przynajmniej części zapasów środków materiałowych.

Rozmieszczając składnicę w postaci prostokąta o dużym wydłużeniu, długość takiego rejonu wahać się może w granicach 3-4 km, a szerokość 1-1,5 km. Ogólna powierzchnia rejonu może wynosić 3-6 km².

Teren wybrany na rozmieszczenie składnicy, powinien być suchy o glebie piaszczystej, lekko zalesiony /może być na skraju lasu/ oraz pofalowany lecz nie zagrożony możliwością zalania go podczas roztopów jesienno-zimowych i wiosennych.

W rejonie lub w pobliżu nie może być jakichkolwiek pozostałości nawozów naturalnych, sztucznych lub innych środków chemicznych, gdyż na ich oddziaływanie przechowywane środki materiałowe są bardzo wrażliwe.

Wskazane jest aby wybierać taki rejon, który posiadałby część zabudowań stałych ze względu na to, że niektóre środki materiałowe są bardzo wrażliwe na wilgoć i zmianę temperatury, a tego nie można zapewnić przy wykorzystaniu np. namiotów.

Uwzględniając wymagania taktyczno-bojowe oraz techniczne, wszelkie zabudowania lub ukrycia w wybranym rejonie powinny odpowiadać przeznaczeniu i możliwości wykorzystania ich w różnych okresach działań bojowych - zabezpieczając zapasy materiałowe i personel składnicy zarówno przed bronią masowego rażenia jak i środkami konwencjonalnymi.

Oprócz wymagań warunkujących rozmieszczenie poszczególnych elementów składnicy w określonym rejonie, istotne jest również usytuowanie tego rejonu w stosunku do innych obiektów. Chodzi o to, ażeby przyszły rejon rozmieszczenia składnicy znajdował się jak najdalej od obiektów opłacalnych uderzeń dla przeciwnika oraz żeby drogi dojazdowe nie przebiegały przez duże miasta i duże przeszkody wodne. Dążyć również należy, ażeby w pobliżu rejonu rozmieszczenia składnicy znajdowała się stacja kolejowa lub bocznica z odpowiednim wyposażeniem do załadunku i wyładunku sprzętu oraz środków materiałowych. Ponadto wybrany rejon powinien zapewnić dogodną sieć dróg kołowych wewnętrznych i zewnętrznych oraz możliwość wykorzystania źródeł wody dla potrzeb bytowych, technicznych i zasobów miejscowych.

Ogólnie biorąc rejon rozmieszczenia składnicy powinien odpowiadać następującym wymaganiom:

- zapewnić wykonanie zadań przez składnicę, co można osiągnąć przez odpowiednie zaplanowanie i właściwe powiązanie wszystkich pomieszczeń składnicy zgodnie z ich przeznaczeniem;
- zapewnić bezpieczną odległość od obiektów państwowych i wojskowych będących opłacalnymi celami napadu jądrowego przeciwnika;

- mieć dogoną sić dróg kołowych oraz w miarę możliwości boczną kolejową, względnie znajdować się w niedalekiej odległości od torów kolejowych;
- rzeźba terenu rejonu składnicy powinna zapewnić dogodny warunki masowania oraz organizację ochrony i obrony naziemnej oraz bronią masowego rażenia;
- zapewnić położenie składnicy w terenie suchym o gruncie piaszczystym i w pobliżu źródeł wody - zbiorników sztucznych lub naturalnych;
- zabezpieczyć elementy składnicy, szczególnie w strefie przechowywania, od przenikania do nich wód gruntowych i powierzchniowych co osiąga się za pomocą drenów, studzienek itp.;
- konstrukcje schronów i ukryć powinny być w miarę możliwości uproszczone i możliwe do wykonania z materiałów własnych lub podręcznych;
- wybrany teren powinien być lekko pofałdowany oraz w miarę możliwości mieć zabudowania stacjonarne przynajmniej dla sprzętu i środków materiałowych wymagających odpowiednich warunków klimatycznych.

2. Rekonesans rejonu rozmieszczenia składnicy

Zasadnicze przedsięwzięcia dotyczące wyprowadzenia składnicy na nowy system bazowania należy wykonać jeszcze w czasie pokoju. W okresie tym należy wybrać i rozpoznać teren przewidywanego rozmieszczenia składnicy. Zadanie to wykonuje grupa rekonesansowa.

Do zasadniczych zadań grupy rekonesansowej należy:

- rozpoznanie i wyznaczenie rejonu dla rozmieszczenia poszczególnych elementów składnicy takich jak: strefy przechowywania, administracyjno-gospodarcze, zakwaterowania, przyjmowania i wydawania środków materiałowych, wyczekiwania i formowania kolumn /grup samochodowych/;
- rozpoznanie stanu dróg kołowych, stacji kolejowej i ustalenie możliwości załadunkowych i wyładunkowych;
- ustalenie możliwości wykorzystania maskowania naturalnego oraz określenie sposobu maskowania sztucznego;
- ustalenie zasad organizacji obrony i ochrony;
- ustalenie zakresu robót przygotowawczych, potrzeb sił i środków na ich wykonanie itp.

Celowe jest, przed rozpoznanem bezpośrednim terenu miejsca wyprowadzenia składnicy, dokładne jego przestudiowanie na podstawie mapy i innych dostępnych materiałów oraz oblotu danego terenu na śmigłowcu /samolocie/. Zebrane wówczas materiały dotyczące przyszłego miejsca rozmieszczenia składnicy stanowią podstawę do ostatecznego wniosku o przydatności danego rejonu wyprowadzenia i wysłania grupy rekonesansowej, która na miejscu w terenie ustala najlepszy sposób rozmieszczenia poszczególnych elementów składnicy.

W związku z tym, że rekonesans organizowany jest zawczasu w warunkach pokojowych, przed ostatecznym wyborem miejsca rozśrodkowania składnicy, nie zachodzi konieczność przeprowadzania go w okresie zagrożenia i osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez korpus i jego tyły, a składnicę rozśrodkowuje się i rozmieszcza zgodnie z opracowaną w tym zakresie dokumentacją.

Skład grupy rekonesansowej zależy od konkretnej sytuacji i stopnia posiadanych danych dotyczących przyszłego rejonu wyprowadzenia składnicy. Celowe jest, aby kierownictwo nad grupą rekonesansową objął kierownik składnicy, ewentualnie kierownik sekcji ogólnej.

Rekonesans z reguły powinien być przeprowadzany wydzielonymi podgrupami:

- podgrupa nr 1 - do rozpoznania zasadniczego rejonu składnicy i wyboru wszystkich stref zgodnie z obowiązującymi zasadami i wymogami;
- podgrupa nr 2 - do rozpoznania dróg wewnętrznych i zewnętrznych /dojazdowych/ oraz przewidywanej drogi marszu;
- podgrupa nr 3 - do rozpoznania stacji kolejowej i jej urządzeń oraz ustalenia punktów załadunkowych i wyładunkowych.

Poszczególne podgrupy wykonują następujące czynności:

a/ podgrupa nr 1

- ustala możliwości wykorzystania stałych zabudowań do przechowywania środków materiałowych i sprzętu ;
- określa ogólny stan oraz charakterystykę rejonu i zabudowań;
- ustala zakres robót przygotowawczych i adaptacyjnych oraz potrzeby sił i środków do ich wykonania;
- rozpoznaje miejscowe ośrodki gospodarczo-bytowe, medyczne i określa możliwości ich wykorzystania dla potrzeb składnicy;
- ustala możliwości wykorzystania /przejęcia/dla potrzeb składnicy miejscowych węzłów łączności;
- ustala źródła zaopatrzenia w wodę dla celów bytowych i technicznych;
- opracowuje projekt planu obrony i ochrony oraz określa warunki maskowania;

b/ podgrupa nr 2:

- ustala stan dróg i urządzeń drogowych oraz objazdy;
- ustala dopuszczalne prędkości techniczne transportu samochodowego;
- ustala system regulacji ruchu;
- określa zakres niezbędnych robót w wypadku uszkodzenia urządzeń drogowych;
- wybiera najwygodniejsze miejsce postoju rzutów /grup/ samochodowych;

c/ podgrupa nr 3:

- określa odległości do najbliższej stacji kolejowej;
- ustala fronty załadowania i wyładowania oraz place załadowcze i wyładowcze;
- wybiera strefy przyjmowania środków materiałowych z transportu kolejowego.

Jak wynika z przytoczonych wyżej zadań, najszerzy wachlarz zagadnień będzie miała do zrealizowania podgrupa nr 1 i dlatego będzie ona liczniejsza od pozostałych.

Niezależnie od szczegółowego rekonesansu przeprowadzonego w okresie pokojowym, bezpośredni rekonesans tego samego rejonu przeprowadza się po otrzymaniu rozkazu do wyprowadzenia składnicy. Treść pracy tej grupy będzie polegała na skonfrontowaniu aktualnej sytuacji w rejonie z danymi ustalonymi poprzednio.

W skład grupy dodatkowo wchodzi grupa żołnierzy z pododdziału łączności ze sprzętem oraz pododdział z kompanii ochrony.

3. Siły i środki biorące udział w wyprowadzeniu składnicy

Istotnym problemem dla zabezpieczenia wyprowadzenia składnicy jest liczba wydzielonych środków transportowych oraz siły roboczej do prac załadowczych i wyładowczych. Bez przydziału dodatkowych samochodów i ludzi w stosunku do etatu, składnica własnymi siłami nie jest w stanie wykonać tego zadania w uakazanym czasie. Etatowy transport samochodowy składnicy przeznaczony jest w zasadzie do zabezpieczenia potrzeb wewnętrznych. Analogicznie przedstawia się sytuacja w zakresie siły roboczej do załadowania i wyładowania środków materiałowych. Stąd w przypadku wprowadzenia wyższych stanów gotowości bojowej zachodzi konieczność uzupełnienia składnicy żołnierzami rezerwy i sprzętem do etatów czasu wojennego.

Przydzielonymi siłami i środkami składnica jest w stanie w ciągu 2-2,5 doby przewieźć sprzęt i środki materiałowe w nowy rejon rozmieszczenia.

Dla uzasadnienia tego mogą posłużyć niżej przedstawione kalkulacje.

Zapasy wszystkich środków materiałowych w składnicy wynoszą średnio około 650 ton. Na przewiezienie tego ładunku potrzeba około 6-7 samochodorejsów. Jednorazowy maksymalny udźwig przydzielonego transportu samochodowego wynosi 120 ton, natomiast praktyczny udźwig 84 tony - przy uwzględnieniu współczynnika załadowania 0,7. Z powyższych danych wynika, że chcąc przewieźć posiadany ładunek należy wykonać 8 rejsów /650 : 84= 8/. Jeżeli przyjmiemy, że nowy rejon rozmieszczenia odległy będzie o 50 km, a praca ludzi i transportu trwała będzie 12-14 godzin na dobę, to wykonamy 3 rejsy/dobę, co potwierdza, że na 3 rejsów po-

trzeba około 2 doby i 7 godzin /3 rejsów : 3 rejsy/dobę/.

Potrzeby ludzi do załadowania i wyładowania będą kształtować się następująco:

- w rejonie załadowania - 60 ludzi;
- w rejonie wyładowania - 40 ludzi.

Aby warunki takie zostały zapewnione, kompania transportowa mobilizowana przez SSLP w pierwszej kolejności kierowana jest do realizacji przedsięwzięć związanych z rozśrodkowaniem składnicy, a dopiero później do realizacji zadań transportowych.

4. Organizacja załadowania, przewozu i wyładowania przewożonych środków materiałowych

Za całokształt prac w składnicy podczas wyprowadzenia jej na polowy system bazowania odpowiedzialny jest kierownik składnicy i kierownik sekcji ogólnej. Bezpośrednie kierownictwo tymi pracami powierza się kierownikom poszczególnych magazynów.

Do zasadniczych przedsięwzięć w zakresie ładowania i wyładowania sprzętu oraz środków materiałowych należy zaliczyć:

- wybór i odpowiednie przygotowanie placów /miejsce/ do załadowania i wyładowania;
- wykorzystanie środków mechanizacji do załadowania i wyładowania sprzętu ciężkiego;
- zabezpieczenie miejsc załadowania i wyładowania w sprzęt ppoż.;
- zabezpieczenie miejsc załadowczych i wyładowczych w środki i urządzenia pozwalające na ładowanie i wyładowanie w różnych warunkach atmosferycznych i porach doby.

W zależności od konkretnej sytuacji i warunków pracy mogą być wykonywane również inne przedsięwzięcia związane z załadowaniem i wyładowaniem sprzętu i środków materiałowych.

Istotnym zagadnieniem podczas wyprowadzenia składnicy na polowy system bazowania jest przygotowanie odpowiedniej tary /opakowań/. Ponieważ w warunkach polowych nie będzie możliwości zabrania i wykorzystania regałów, tara powinna zapewnić nie tylko sprawny i bezpieczny przewóz sprzętu i środków materiałowych, ale również wykorzystanie jej do przechowywania sprzętu i środków materiałowych w nowym rejonie.

Do niektórych rodzajów środków materiałowych jak amunicji, silników samolotowych istnieje specjalna tara, która odpowiada warunkom polowego przechowywania, natomiast dla pozostałych środków materiałowych tarę należy wykonać lub przystosować, wykorzystując do tego celu wszelkiego rodzaju skrzynie itp. Pakowanie poszczególnych rodzajów środków materiałowych do skrzyń powinno się odbywać wg wymogów zawartych w instruk-

cjach. Zapakowane skrzynie, w zależności od znajdującego się w nich sprzętu, powinny być odpowiednio oznaczone i ponumerowane. Wewnątrz każdej skrzyni powinien znajdować się wykaz włożonego tam sprzętu. Drugi egzemplarz tego wykazu powinien być przechowywany u kierownika magazynu /lub magazyniera/.

Rozpatrując problem ładowania środków materiałowych na samochody, należy dużą uwagę zwracać na organizację ładowania w świetle wymogów zarówno technicznych jak i taktyczno-bojowych. Składnica w celu usprawnienia prac powinna dysponować przynajmniej trzema dźwigami /dwa w rejonie załadowania i jeden w rejonie wyładowania/.

Należy również dążyć do tego, aby ładowanie jednego rzutu odbywało się jednocześnie w różnych magazynach i w pierwszej kolejności sprzęt najbardziej wartościowy. W ten sposób uzyska się większy front załadowania jak również zabezpieczy się równomierne /proporcjonalne/ gromadzenie różnych środków materiałowych w nowym rejonie - co w wypadku nagłego zagrożenia miałyby duże znaczenie.

Ludzie wyznaczeni do prac powinni być zawczasu zapoznani /przeszkoleni/ z zasadami BHP przynajmniej w zakresie wykonywanych zadań oraz techniką załadowania i wyładowania określonego sprzętu.

Formowanie rzutów oraz przewóz środków materiałowych odbywa się na ogólnie obowiązujących zasadach, z tym, że dla usprawnienia organizacji załadowania i wyładowania rzutu, grupy samochodów mogą być mniejsze i liczyć 6-12 pojazdów.

Ze względu na małą odległość przewożonych środków materiałowych i sprzętu oraz małą ilość pojazdów organizowanie zabezpieczenia technicznego nie jest konieczne. Również niecelowe jest organizowanie ubezpieczenia bojowego. Może ono być wystawione w razie konieczności na trasie w postaci patrolu ruchomego.

Transport przybywający z ładunkiem do nowego rejonu powinien, z określonego miejsca /punktu rozdzielczego/ być kierowany do poszczególnych rejonów wyznaczonych na magazyny, celem rozładowania. Następnie po sformowaniu rzutu /grupy/ wracać ponownie do miejsca stałego bazowania po kolejny ładunek lub do miejsca przeznaczenia - zgodnie z planem wyprowadzenia.

Miejscem wyładowania sprzętu i środków materiałowych powinny być poszczególne magazyny zorganizowane w stałych zabudowaniach bądź schronach lub namiotach. Ponieważ przywożony sprzęt przeważnie będzie w opakowaniu, w związku z tym należy go tak poukładać, aby stworzyć dogodne warunki wydawania odbiorcom. Należy również dążyć do tego, aby składowany sprzęt był odpowiednio układany wg rodzajów, typów i kategorii.

W celu racjonalnego wykorzystania pomieszczeń, skrzynie winny być ustawione w odpowiednich stosach, na specjalnych podwyższeniach, co jest niezbędne dla lepszego wietrzenia jak również uniemożliwia zamknięcie środków materiałowych i sprzętu. Rozmiary poszczególnych stosów oraz ich rozmieszczenie w magazynach winny umożliwiać dogodny dostęp stosowanemu środkom mechanizacji.

Polowy system bazowania stwarza odmienne i znacznie trudniejsze warunki pracy w porównaniu z bazowaniem w warunkach stałych. Poważny wpływ może mieć na to dość duże rozśrodkowanie wewnętrzne poszczególnych magazynów i stref składnicy, jak również trudne warunki przechowywania środków materiałowych.

Warunki takie nie tylko że nie zapewniają określonych wymogów przechowywania dla dość dużej części materiałów, lecz także utrudniają pracę w poszczególnych magazynach /wydawanie, konserwacja/.

Pomimo tych obiektywnych trudności personel składnicy obowiązany jest w pełni do przestrzegania i respektowania wszelkich przepisów, gdyż jest to zasadniczy warunek utrzymania przechowywanego sprzętu w pełnej sprawności eksploatacyjnej.

IV. ORGANIZACJA OBRONY I OCHRONY SKŁADNICY

Obrona i ochrona jest zasadniczą częścią składową zabezpieczającą należyte funkcjonowanie składnicy co ma szczególnie duże znaczenie w warunkach działań bojowych.

W okresie wyprowadzenia składnicy na polowy system bazowania obronie i ochronie podlegają:

- miejsca dotychczasowego bazowania;
- miejsce wyprowadzenia;
- rzuty /grupy/ transportowe na trasie.

Obrona i ochrona składnicy powinna obejmować następujące przedsięwzięcia:

- a/ zabezpieczenie przed skutkami broni masowego rażenia;
- b/ obrona przed bezpośrednim działaniem grup dywersyjno-rozpoznawczych, sabotażowych itp.;
- c/ zabezpieczenie przeciwpożarowe;
- d/ obrona przeciwlotnicza;
- e/ przedsięwzięcia maskowania.

Celem obrony jest:

- zapewnienie ciągłości działania składnicy;
- maksymalne ograniczenie strat;
- niedopuszczenie do uchwycenia składnicy przez nieprzyjaciela;
- szybkie usunięcie rezultatów oddziaływania nieprzyjaciela.

Z uwagi na ograniczone możliwości składnicy przy organizowaniu obrony i ochrony w dwóch rejonach rozmieszczenia, zachodzi konieczność współdziałania w tym zakresie z siłami i środkami OTK.

Organizując obronę i ochronę w dwóch rejonach należy liczyć się z tym, że nowy rejon rozmieszczenia wymagał będzie większej ilości posterunków niż stały, ze względu na większe rozrzedkowanie i brak należytego ogrodzenia.

Zabezpieczenie przed skutkami BMR jest jednym z ważniejszych elementów obrony a celem jej jest ochrona stanu osobowego, sprzętu bojowego i obsługi oraz środków materiałowych przed porażeniem bronią jądrową, chemiczną, biologiczną lub maksymalne osłabienie skutków ich użycia a tym samym zachowanie zdolności składnicy do przyjmowania i wydawania środków materiałowych.

Do zasadniczych przedsięwzięć realizowanych w składnicy w tym zakresie zalicza się:

- przygotowanie i wyposażenie stanów osobowych w indywidualne środki ochrony;
- rozrzedkowanie pododdziałów, magazynów, sprzętu, środków materiałowych;
- przedsięwzięcia rozbudowy inżynierskiej;
- ciągłe prowadzenie rozpoznania skażeń i zakażeń oraz powiadamianie o tym stanie osobowego;
- kontrola napromieniowania ludzi, sprzętu;
- likwidacja skutków ataku.

Kolejnym ważnym przedsięwzięciem jest obrona przed bezpośrednim działaniem nieprzyjaciela na ziemi - ma ona charakter działań przeciw grupom dywersyjno-rozpoznawczym, sabotażowym, grupom zbrojnego podziemia, a nawet desantowym.

Obrona naziemna składnicy powinna być okrężna bowiem stwarza to lepsze warunki odparcia napadu nieprzyjaciela z każdego kierunku. W jej skład wchodzi system punktów oporu połączonych w rejon obrony, odwód ruchomy, do którego wydziela się 1/3 sił i środków obrony naziemnej oraz posterunki wartowniowe.

Obsadzenie punktów oporu, wydzielenie patroli i odwodu organizuje się w wypadku bezpośredniego zagrożenia składnicy. W pełnym składzie obsadza się punkty oporu tylko na kierunkach zagrożonych. Pozostałe siły ześrodkowuje się w odwodzie, skąd w zależności od sytuacji kieruje się na zagrożone odcinki.

Ważnym elementem obrony składnicy jest również maskowanie, które ma na celu zabezpieczenie składnicy przed rozpoznaniem z powietrza i ze strony grup dywersyjno-rozpoznawczych.

Do zasadniczych przedsięwzięć w zakresie maskowania można zaliczyć:

- wykorzystanie naturalnych właściwości terenu;
- przestrzeganie zaciemniania pomieszczeń oraz transportu w nocy;
- ściśle przestrzeganie režimów pracy środków łączności;
- maskowanie prac załadowczych i wyladowczych.

Poważną rolę w zakresie ochrony składnicy spełnia zabezpieczenie przeciwpożarowe - łączy się ono w zasadzie w większości z innymi przedsięwzięciami, a szczególnie z wyborem i urządzeniem poszczególnych magazynów i pomieszczeń. Odpowiedzialność oraz nadzór nad przestrzeganiem bezpieczeństwa przeciwpożarowego należy do wszystkich dowódców pododdziałów, szefów służb i kierowników magazynów.

Obrona przecirolotnicza powinna zapewnić skuteczne zwalczanie samolotów i pocisków. Podstawowe zadania wchodzące w jej zakres to:

- prowadzenie wykrywania przeciwnika powietrznego;
- powiadamianie o zagrożeniu stanu osobowego;
- urządzenie schronów i ukryć dla ludzi;
- rozśrodkowanie oraz maskowanie sił i środków.

W zależności od sytuacji bojowej i warunków terenowych oprócz posterunków wartowniczych ochraniających określone obiekty mogą być organizowane posterunki zamaskowane /czujki/ i patrole.

Posterunki zamaskowane /czujki/ mogą być organizowane w miejscach wysuniętych na kierunkach możliwego zagrożenia. Zadaniem ich jest obserwowanie ustalonego kierunku i natychmiastowe meldowanie /zatrzymanie/ o osobach podejrzanych.

Patrolowanie w rejonie rozmieszczenia składnicy organizuje się na kierunkach nie obserwowanych i nie ochraniających przez posterunki. Mogą być również patrole organizowane w celu wykonania określonego zadania np. przeczesywanie i rozpoznanie na określonym kierunku.

Wszystkie przedsięwzięcia związane z obroną i ochroną składnicy powinny być ujęte w planie obrony składnicy.

Dokumenty te są wykonywane zawczasu i stanowią część dokumentacji gotowości bojowej składnicy.

V. ORGANIZACJA DOWODZENIA I ŁĄCZNOŚCI

Jednym z zasadniczych przedsięwzięć sztabu, które warunkują sprawne funkcjonowanie składnicy jest organizacja dowodzenia i łączności.

W warunkach pracy składnicy dowodzenie powinno być skierowane na sprawne wykonanie podstawowych zadań związanych z ochroną, przechowywaniem i wydawaniem środków materiałowych, jak również na zapewnienie należytego funkcjonowania wszystkich elementów składnicy.

Dowodzenie w okresie wyprowadzania składnicy organizuje się zgodnie z zawczasu opracowaną i przygotowaną w tym zakresie dokumentacją. Zatem wcześniejsze przygotowanie takiej dokumentacji jest konieczne bowiem skraca znacznie czas zorganizowania wyprowadzenia w przypadku otrzymania takiego zadania.

Natomiast po otrzymaniu zadania na wyprowadzenie, uaktualnia się tylko istniejące dokumenty.

Wypracowanie decyzji na wyprowadzenie składnicy odbywa się w oparciu o posiadane materiały i nowe dane niezbędne do uaktualnienia posiadanej w tym celu dokumentacji. Należy pamiętać, że może mieć miejsce sytuacja, w której pierwszym poleceniem dla składnicy będzie tylko przygotowanie się do wyprowadzenia - okres ten może trwać nawet kilka dni. Wówczas okres ten można wykorzystać na pakowanie środków materiałowych, uaktualnianie dokumentacji i przygotowanie sił i środków do wyprowadzenia. W tej sytuacji zasadnicze przedsięwzięcia wchodzące w wypracowanie decyzji będą wykonywane w okresie realizacji prac wstępnych.

Podstawą do postawienia zadań jest decyzja zawarta w uaktualnianej dokumentacji na wyprowadzenie.

Zadania będą zazwyczaj stawiane ustnie, na SD kierownika składnicy bezpośrednio zainteresowanym /kierownikom magazynów, szefom służb, dowódcom pododdziałów i dowódcom rzutów/.

Kierownik składnicy po otrzymaniu zarządzenia /rozkazu/ od zastępcy dowódcy korpusu ds. techniki i zaopatrzenia na wyprowadzenie po jego przeanalizowaniu oraz dokonaniu wstępnej oceny sytuacji, zapoznaje kierownika sekcji ogólnej i kierowników magazynów z treścią zadań wpływających z tego zarządzenia, podaje swój zamiar wykonania tych zadań i udziela wytycznych.

W wypadku kiedy kierownik składnicy otrzyma zarządzenie /rozkaz/ na wyprowadzenie /rozérodowanie/ składnicy, wówczas analiza zadania powinna obejmować następujące zagadnienia:

- otrzymane zadanie oraz aktualne możliwości składnicy na jego wykonanie;
- czas wyznaczony na wyprowadzenie;
- pora doby i roku;
- warunki szczególne /sytuacja polityczno-wojskowa, konieczność wydawania i przyjmowania środków materiałowych w okresie wyprowadzania itp./.

W wyniku analizy zadań, powinny wyniknąć następujące wnioski:

- w jakim stopniu opracowana dotychczas dokumentacja na wyprowadzenie jest realna w świetle aktualnego zadania;

- ogólne wnioski dotyczące możliwości wykonania otrzymanego zadania posiadanymi siłami i środkami;
- określić przedsięwzięcia do wykonania w pierwszej kolejności oraz związane z tym wytyczne jakich należy udzielić podwładnym;
- ogólna kalkulacja czasu.

Następnie kierownik składnicy zapoznaje podwładnych z zadaniem oraz udziela im wytycznych w celu przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji.

W tym czasie wydaje polecenie na wysłanie grupy rekonesansowej w nowy rejon i przystąpienia do prac przygotowawczych do wyprowadzenia. Powiadamia także odpowiednie organa /wojskowe, OTK/ o miejscu i terminie przysłania środków transportowych i ludzi, zgodnie z założonym wcześniej i zaakceptowanym przez organa nadrzędne zapotrzebowaniem.

Niektóre zadania w składnicy realizuje się jeszcze przed oceną sytuacji. Tak np. wysłanie grupy rekonesansowej, rozpoczęcie pakowania środków materiałowych a nawet ich ładowania na transport samochodowy. Jest to jak najbardziej wskazane w celu zyskania na czasie.

Po analizie zadania i udzieleniu wytycznych kierownik składnicy przystępuje do oceny sytuacji i wysłuchania danych niezbędnych do podjęcia decyzji i uaktualnienia dokumentacji.

Elementami oceny sytuacji mogą być:

- stan wybranego rejonu na wyprowadzenie składnicy /wg danych z pierwszego rekonesansu/;
- stan, możliwości własnych oraz przydzielonych sił i środków;
- organizacja obrony i ochrony;
- droga marszu, po której odbywać się będzie wyprowadzenie;
- warunki atmosferyczne;
- czas, pora doby wyprowadzenia;
- zabezpieczenie wyprowadzenia /bojowe, techniczne, kwatermistrzowskie itp./.

Po ocenie sytuacji kierownik składnicy podejmuje decyzję, która jest podstawą do uaktualnienia dokumentacji oraz opracowania rozkazu na wyprowadzenie.

Dokumentacja na wyprowadzenie /plan wyprowadzenia/ składnicy powinna obejmować:

- charakterystykę rejonu wyprowadzenia i ogólne wskazówki dotyczące sposobu wyprowadzenia;
- harmonogram wyprowadzenia składnicy;
- zestawienie sił i środków podlegających wyprowadzeniu;
- schemat rozmieszczenia składnicy w nowym rejonie;
- zestawienie sił i środków wydzielonych dla grup załadowczych i wyładowczych;

- plan obrony składnicy w nowym rejonie;
- schemat organizacji łączności;
- rozkaz na wyprowadzenie.

Bardziej szczegółowe zadania dla poszczególnych wykonawców wynikają z ich obowiązków funkcyjnych oraz z dokumentacji na wyprowadzenie, wg której powinni działać.

Po postawieniu zadań, kolejnym bardzo ważnym przedsięwzięciem kierownika składnicy będzie zorganizowanie kontroli wykonania postawionych zadań.

Podczas wyprowadzenia składnicy bardzo ważnym elementem w dowodzeniu jest łączność. Wskazane jest ażeby w okresie wyprowadzenia była zapewniona następująca łączność:

a/ przewodowa:

- między SD kierownika składnicy /nowego miejsca bazowania/ a zastępcą dowódcy korpusu ds.techniki i zaopatrzenia;
- między stałym miejscem bazowania a nowym;
- z systemem powiadamiania /ogólna sieć powiadamiania OPK/.

b/ radiowa:

- między SD kierownika składnicy a zastępcą dowódcy korpusu ds.techniki i zaopatrzenia;
- między rejonem stałego bazowania a nowym rejonem;
- z systemem powiadamiania.

Dowodzenie w nowym rejonie rozmieszczenia składnicy nie będzie odbiegało od zasad stosowanych w warunkach pokojowych, z tym, że zakres pracy będzie większy i bardziej skomplikowany.

Podczas wykonywania większości zadań nie będzie istniała konieczność wypracowania decyzji wg przedstawionych zasad. Decyzja na ich wykonanie może być wypracowywana dowolnie w odniesieniu do każdej sytuacji i każdego zadania, z pominięciem niektórych elementów decyzji np. udzielenie wytycznych, wysłuchanie propozycji itp.

Podstawowymi dokumentami dowodzenia w składnicy są:

- zarządzenia, rozdzielniki, plany dowozu itp.;
- plany organizacji pracy składnicy oraz obowiązki wynikające z pełnionych funkcji osób będących na stanowiskach kierowniczych.

W rozdziale tym przedstawiono w sposób ogólny dowodzenie składnią. Obiektywną prawidłowością i koniecznością jest doskonalenie systemu dowodzenia w oparciu o posiadane środki łączności, mechanizacji i automatyzacji oraz pełne uodpornienie go na uderzenia nieprzyjaciela.

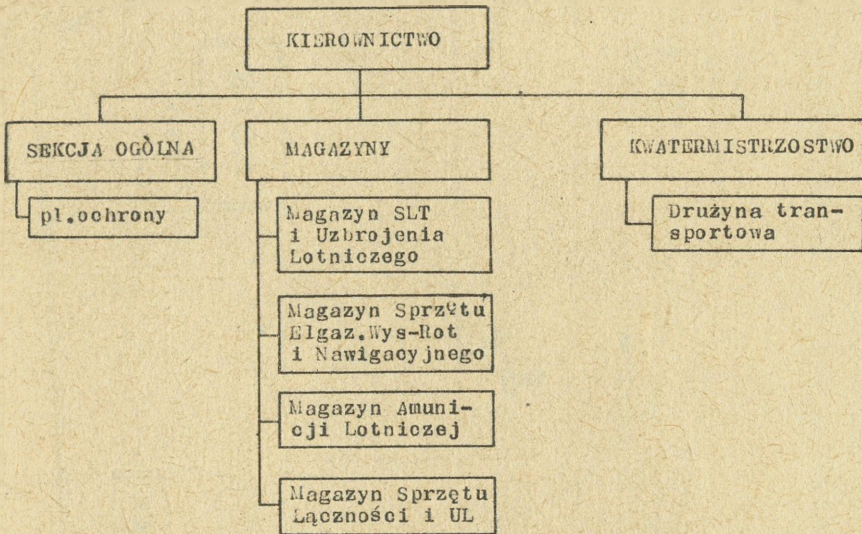
ZAKOŃCZENIE

Rosnące wciąż zadania korpusu OPK, wynikające z rozwoju uzbrojenia i techniki wojennej, stawiają o coraz to większe wymagania w zakresie zaopatrywania wojsk. Jak wynika z treści przedstawionego materiału rola i znaczenie składnicy sprzętu lotniczo-technicznego korpusu OPK w działaniach bojowych jest bardzo duża. Aby składnica ta mogła jednak spełniać swoje zadania, każdy jej etatowy pracownik od szeregowca do kierownika składnicy, powinni dokładnie znać i realizować obowiązki wynikające z zajmowanych stanowisk. Wymaga to ciągłego samokształcenia, doskonalenia nawyków, treningów. Od jednego bowiem człowieka, od trafności podjętej decyzji zależy wykonanie zadań przez całą składnicę.

BIBLIOGRAFIA

1. płk dypl. Mieczysław PODGÓRSKI "Organizacja i praca składnicy sprzętu lotniczo-technicznego", wyd. ASG WP 1974 r.
2. ppłk dr Mieczysław CHAMERA "Metodyka oceny systemu zaopatrywania korpusu OPK", rozprawa habilitacyjna, wyd. ASG WP 1982 r.
3. płk dypl. Mieczysław PODGÓRSKI "Podstawy organizacji i działalności tyłów korpusu OPK", wyd. ASG WP 1972 r.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA
SKŁADNICY SPRZĘTU LOTNICZO-TECHNICZNEGO KORPUSU OPK

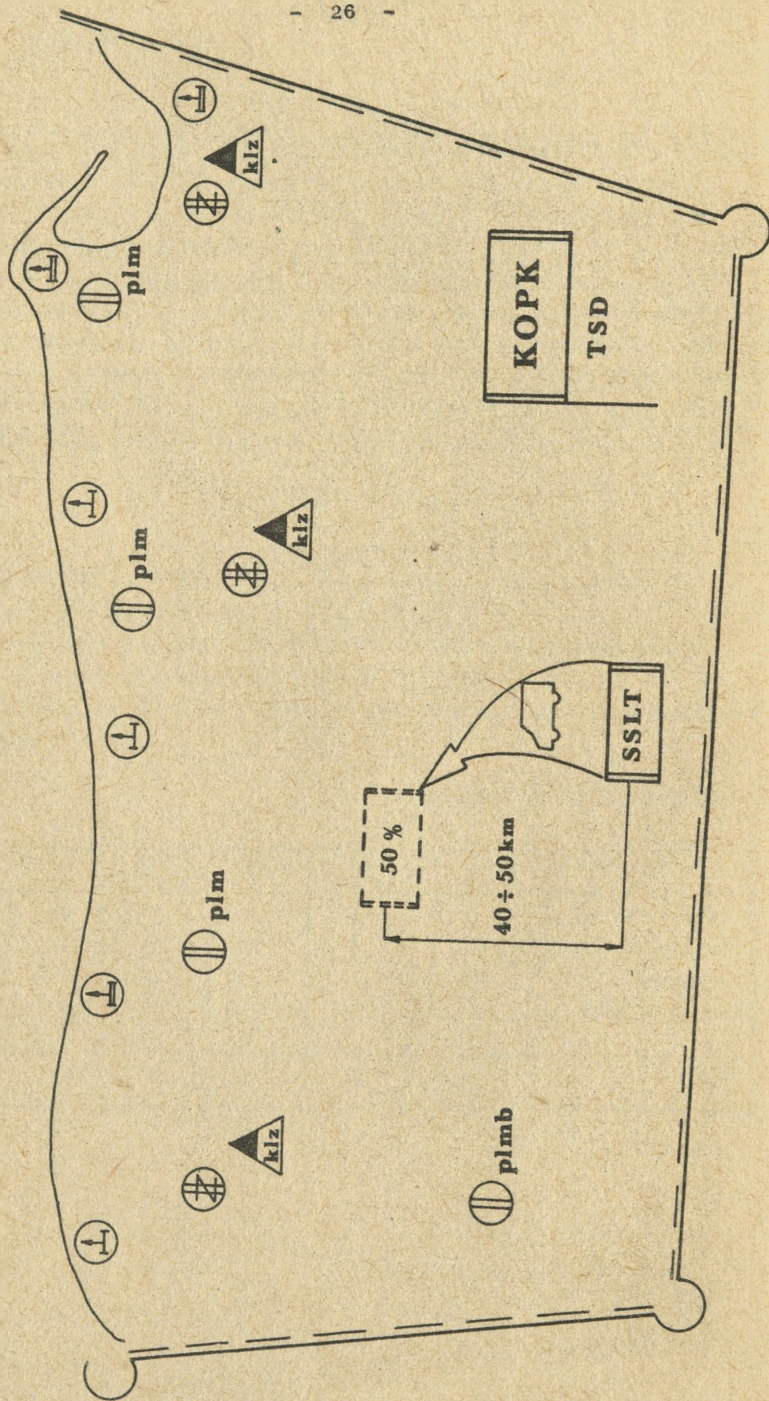

ZESTAWIENIE STANU OSOBOWEGO

wyszczególnienie	Of.	Pod. zaw.	Szer.	Prac cywil.	Razem
Kierownictwo	3	1	-	1	5
Sekcja ogólna	2	5	31	7	44
Magazyny	5	8	7	-	20
Kwatermistrzostwo	1	6	9	1	17
RAZEM	11	20	47	9	86

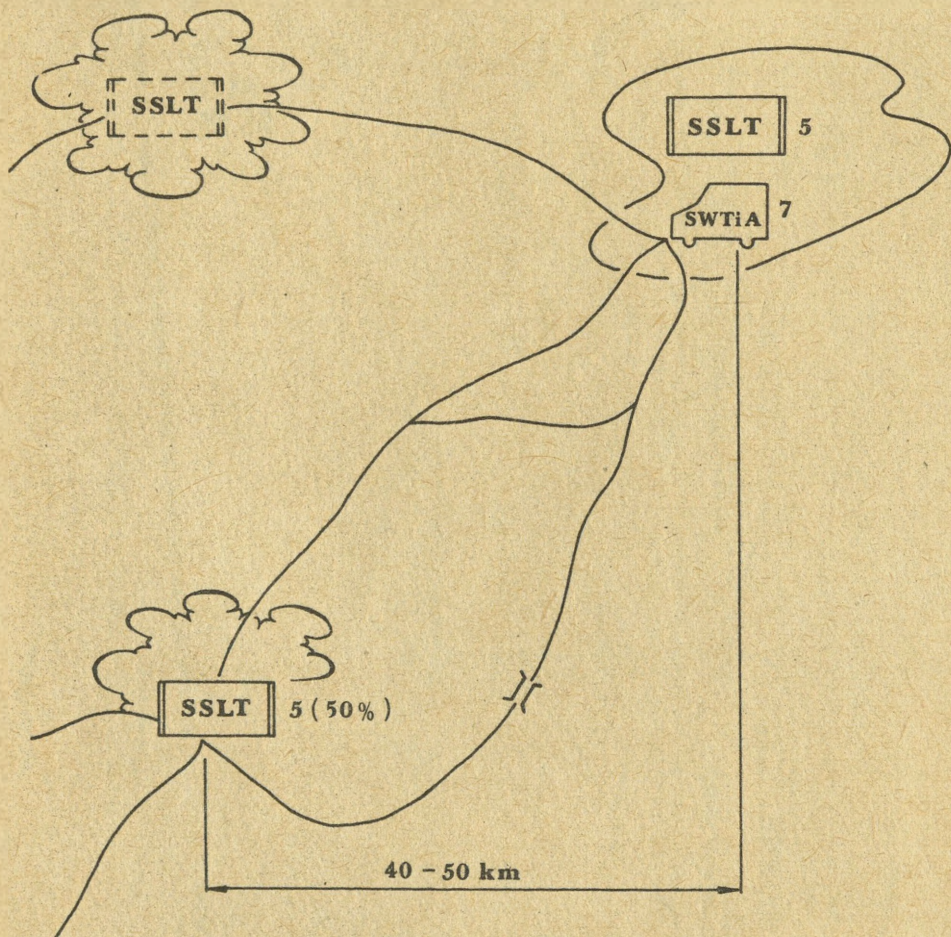
ZALĄCZNIK nr 2

ROZMIESZCZENIE SSLT KORPUSU OPK W STOSUNKU DO ODDZIAŁÓW ZAOPATRYWANYCH
/Wariant/

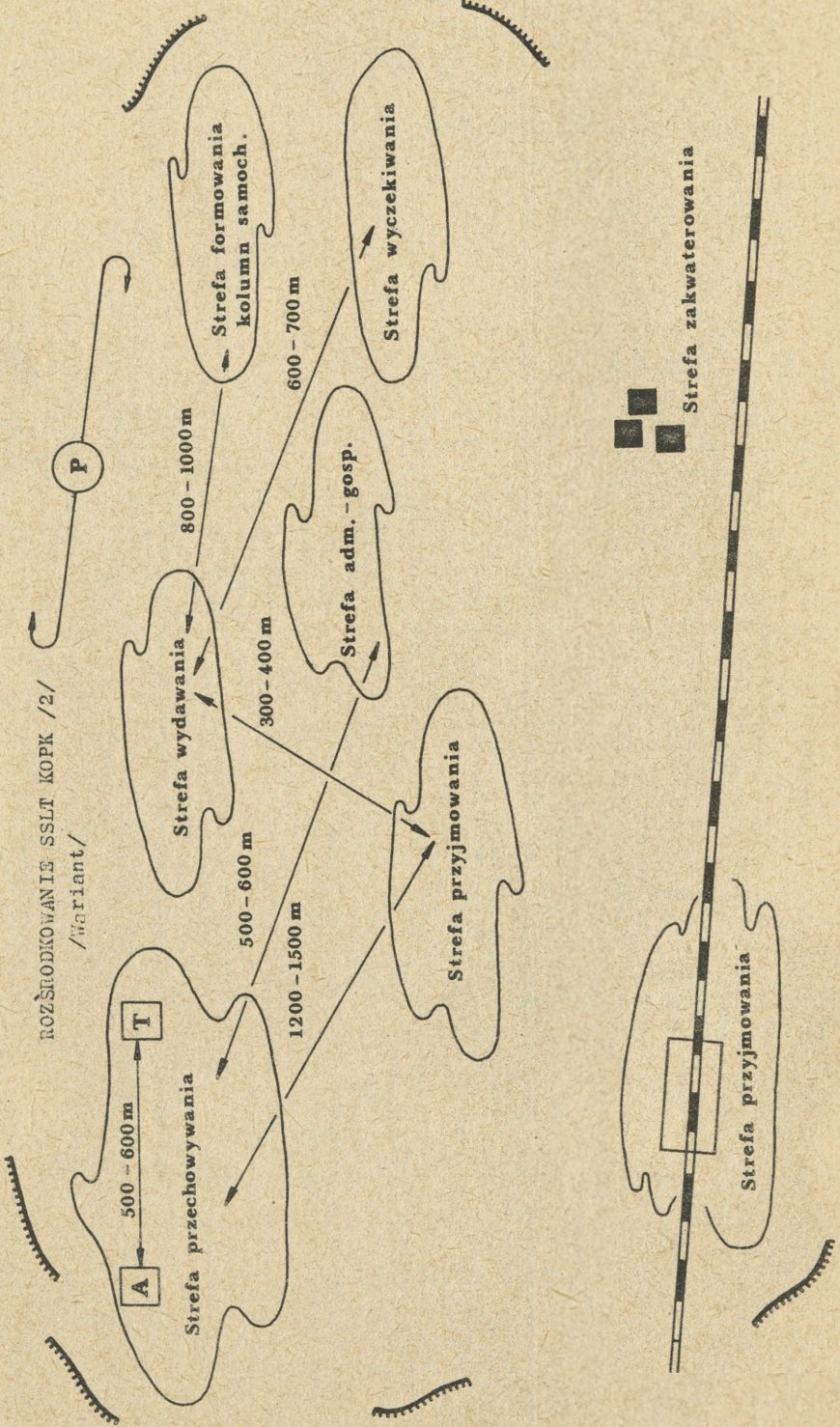
ROZŚLEDKOWANIE SSLT KOPK /1/

/Wariant/

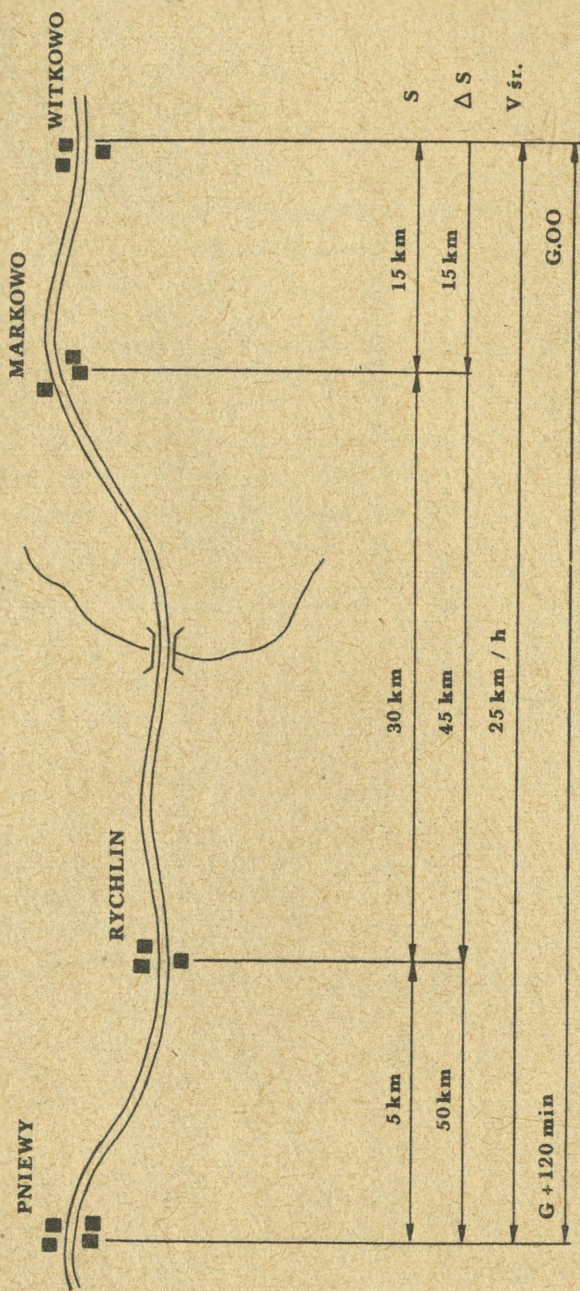

ZALĄCZNIK nr 4

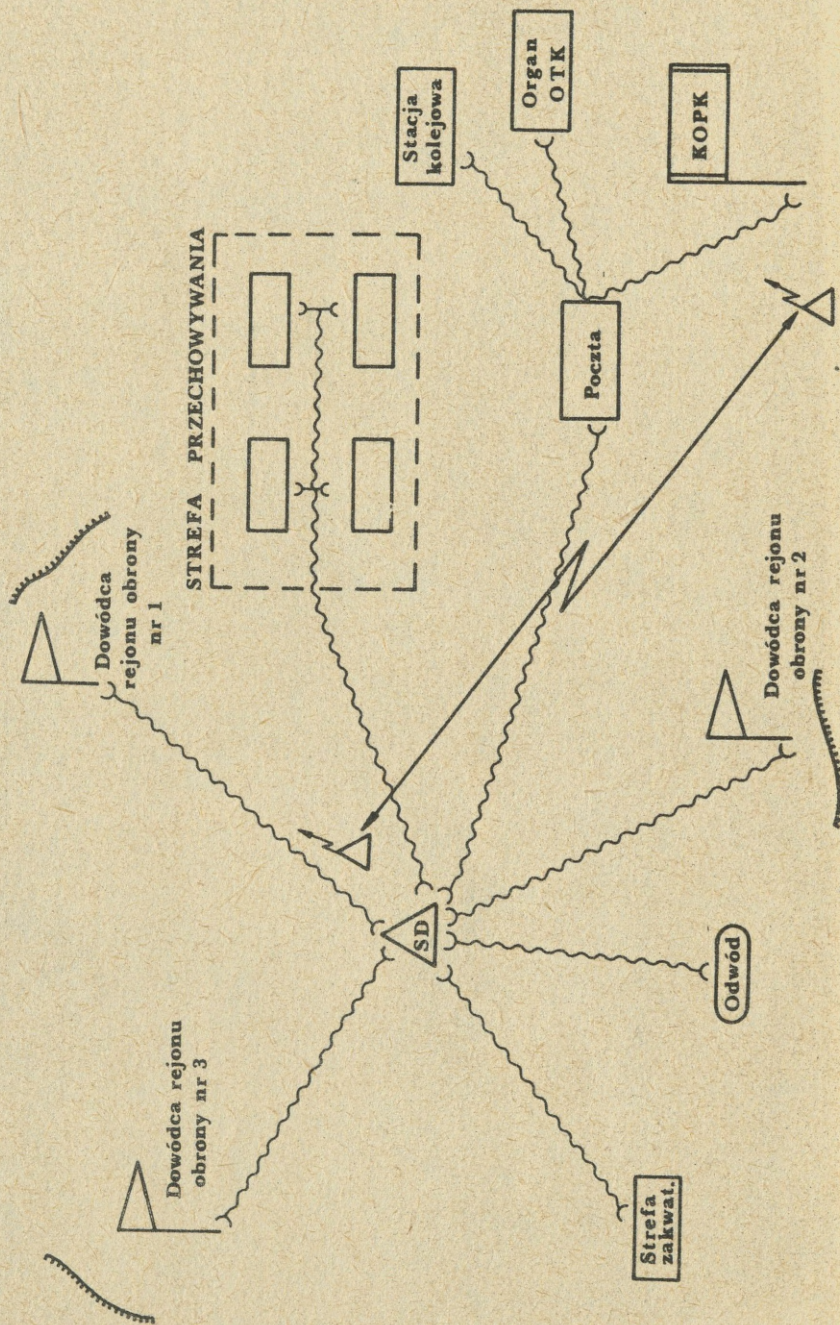
ROZSZEROKOWANIE SSLT KOPK /2/
/variant/

SCHEMAT DROGI MARSZU PODCZAS WYPROWADZANIA SSŁT W REJON ZAPASOWY

SCHEMAT ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI PRZEWODOWEJ I RADIOWEJ SKŁADNICY KOPKUSU OPK
/Wariant/

ZARZĄDZENIE

na wyprowadzenie składnicy KOPK na polowy
system bazowania

/główne punkty - zagadnienia zarządzenia/

1. Otrzymane zadanie.
2. Decyzja i zadania na wyprowadzenie składnicy w nowy rejon:
 - kolejność wyprowadzenia zapasów materiałowych;
 - określenie składu i ilości rejsów;
 - wyznaczenie dowódców rejsów;
 - sposób wykorzystania własnych i przydzielonych sił i środków;
 - gotowość wymarszu I i kolejnych rejsów;
 - zakończenie wyprowadzenia;
 - kto i komu przekaze stałe miejsce rozmieszczenia.
3. Droga marszu /rejon formowania kolumn, prędkość/.
4. Zabezpieczenie techniczne, medyczne przemieszczenia.
5. Organizacja obrony i ochrony.
6. Organizacja łączności.
7. Terminy składania meldunków.
8. Miejsce kierownika składnicy.
9. Zastępcy.

Wydrukowano w 20 egz.

Egz.nr 1-20 Bibl.Nauk.OZS

Wyk.kpt.Mastalerz

Druk.Cz.B.dn.3.02.1984r.

Druk ASG WP Nr 069/0321/WW

Kor.I.P.

